

Borgarstjórinn gevst

Borgarstjórinn í Vestmanna seinnu árinu, Gunn Joensen, gevst í kommunalpolitíkki, tá hetta skeiðið er úti á nýgjárinum

KOMMUNAL-POLITIKKUR

Edvard Joensen

Vestmanna:

Ein av profilunum á kenda kvinulistanum í Vestmanna gevst eftir næsta kommuval. Tað er sjálvur borgarstjórinn, sum ikki stillar uppafur.

Gunn Joensen, borgarstjóri, sigur, at hon eftir 12 á í kommunalpolitíkki hevur gjørt av ikki at stilla upp aftur til komandi kommunuval, sum verður í heyst.

Í Vestmanna tóku kvinnurnar valdið, so at siga, í nítíárunum, tá tær gjørdur sín egna lista og fingur mestsum einaræði í bygðarráðnum. Síðan hava tær stýrt bygðini við fyrst Mariu Hansen og síðan Gunn Joensen sum borgarstjórum.

Um tað er beinleiðis grundin til betraðu figgiarstöðuna í Vestmanna, vil Gunn Joensen ikki siga, men skuldin er minkað munandi hesi árinu, síðan kvinnurnar tóku við, sigur hon.

Kortini eru mál, sum eru loyst hesi árinu. Eisini slík, sum kosta pengar, sigur fráfarandi borgarstjórinn.

Nýggja barnagarðin, sum varð reistur hendan dagin, er hon sera fegin um. Eisini er vatntrupulleikin hjá Vestmanna Kommunu loystur hesi árinu, sigur hon. Vestmanna hevur nú vatngoymslur til bygðina, so vatntrot skuldi ikki komið fyri aftur.

Tað var eitt paradoks, at bygðin við størstu vatngoymslum í landinum, tær hjá SEV, ikki hevði atgongd til nokk av drekki-vatni. Men tað var alingin á vøtnunum, sum gjørdi tað sigur Gunn Joensen.

Í aðrar mátar er kommunan væl fyri, sigur hon. Vegir og bygningar hjá kommununi eru í góðum standi.

Gunn Joensen, borgarstjóri í Vestmanna, stillar ikki upp aftur til kommunuvalið eftir at hava sitið í bygðarráðnum í 12 ár

Nýtt kollegii í Vestmanna

Ein áheitan frá leiðsluni á Fiskivinnuskúlanum á vestmenningar um at fáa til vega bústaðir til næmingar skúlans, sæst nú aftur á Fitjunum. Eitt nýtt kollegii verður klárt í summar

BÚSTAÐIR

Edvard Joensen

Vestmanna:

Nýtt bústaðartilboð verður til næmingarnar á Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna, tá skúlaárið byrjar aftur eftir summarfrítíðina. Tað eru brøðurnir Jónfinn, Ivan og Hákon Egilsnes í Vestmanna, sum hava tikið stig til at byggja kollegii í Vestmanna.

Inni á Fitjun í Vestmanna arbeiða menn við at innrætta ovaru hædd á einum stórum neysti til bústaðir. Talan er um at gera 6 komur við tilhoyrandi køki og upphaldsrúmi, sum skulu hýsa næmingum, ið ganga á Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna. Um

Nýggju næmingabústaðirnir liggja rættiliga væl fyri beint yvir bátahylinum í Vestmanna. Hugnaliga umhvørvið er eisini sera vælegnað at bjóða ferðafólki, sum ætlanin er at hava búgvandi um summarið, meðan Fiskivinnuskúlin hevur fri

Mynd: Edvard Joensen

summarið verða komuruni leigað út til ferðafólk.

Jónfinn Egilsnes sigur, at hugskotið til hetta tiltakið kom, tá leiðslan á Fiskivinnuskúlanum herfyri sendi eitt skriv út til vest-

menningar, har heitt varð á fólk um at hjálpa til at hýsa teimum fremmandu næmingunum, sum komu á skúlan.

Teir hava síðan innrættað ovaru hæddina á neystin-

um, sum væntandi fer at standa liðug umleið hálvan juni.

Í teimum seks komurunum, sum vera í húsinum, verður tað, sum ein næmingabústaður í dag hevur

brúk fyri. Har verður song, borð stólur og skáp, umframt sjónvarp og linjur til telefon og internet.

Leigukostnaðurin veður kr. 1.700,- um mánan, sigur Jónfinn Egilsnes. Tá er internethald iroknað, sigur hann.

Talan er um eitt neyst við innrættaðum lofti, og niðara hæddin verður framvegis neyst.

Har fara teir at innrætta eina lítla smiðju, greiðir Jónfinn Egilsnes frá. Teir ætla so at bjóða fólki møguleika fyri at taka smærri bátar upp og umvæla teir inni, sigur hann. Staðið liggur væl fyri inni í bátahylinum beint utan fyri Fossá.

Gamla staðarnavnið her nýggju næmingabústaðirnir eru, er Krákureiðið, greiðir Jónfinn Egilsnes frá. Og tað navnið hava teir givið bygninginum. So fiskivinnunæmingar í Vestmanna fara í framtíðini at bøgva í einum krákureiðri. Og komurini fara so eisini at fáa navn efrir kráku, sigur hann. So sum krákunev, krákubein og kanska krákvongur.

Klagan kemur ikki óvart á meg

Annlis Bjarkhamar heldur framvegis ikki, at hon gjørdi skeivt, tá ið hon setti Steffen Stumman Hansen í starvið, sum landsfornfrøðing, hóast næstan øll starvsfólkini nú hava klagað hann

LANDSFORN-FRØÐINGUR

Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo

– Útfrá teimum upplýsingum eg hevði, varð Steffen Stumman Hansen rætti maðurin at seta í starvið sum landsfornfrøðingur.

Tað heldur Annlis Bjarkhamar framvegis,

Tað var hon, sum var landsstýriskvinna í mentamálum, tá ið Steffen Stumman Hansen varð settur í starv sum landsfornfrøðingur fyri einum ári síðani.

Og tað var sostatt eisini hon, sum setti hann í starvið.

Men starvssetanin varð so umstríð, at tað kostaði henni høvdið sum landsstýriskvinna.

Nú øsemjurnar ímillum starvsfólkið á fornminnisavninum og leiðara teirra, Steffen Stumman Hansen, Landsfornfrøðing, nú

Ein stórur spurningur er, um starvsfólkið á Fornminnisavninum hevur givið Steffen Stumman Hansen ein veruligan møguleika at virka sum leiðari, heldur Annlis Bjarkhamar, sum setti hann í starvið

standa í ljósum loga, hava vit biðið Annlis Bjarkhamar kaga í bakspegilin.

Og tí spurdu vit hana, um hon framvegis er sannførd um, at hetta var rætti maðurin til starvið.

– Eg kann bara siga, at útfrá teimum upplýsingum, sum hon hevði tá, var hetta

rætti maðurin til starvið.

Hon visir eisini á, at Løgtingsins umboðsmaður viðgjørdi málið og kom ikki til ta niðurstøðu, at hon hevði gjørt nakað skeivt.

– Og fyri mitt viðkomandi endaði málið, tá ið niðurstøðan hjá løgtingsins umboðsmanni kom.

Ikki broytt meining enn

Annlis Bjarkhamar sigur, at hóast alt tað, sum nú er komið fram um øsemjur á hesum almenna stovninum, er hon enn ikki sannførd um, at hon valdi skeivt.

Hon kennir ikki smálutirnar í klaguni frá starvsfólkunum um Landsfornfrøðingin.

Men tað kemur ikki óvart á hana, at starvsfólkini gera vart við seg.

– Tað er ongin loyna, at tey vildu ikki hava Steffen Stumman Hansen í starvið og tí kemur tað als ikki óvart á meg, at tey gera vart við seg, sigur hon.

Men tá ið tú sigur, at so nógv fólk vóru ímóti Steffen Stumman Hansen frá fyrstan tíð, heldur tú at hann so er blivin offur fyri gomlum fordómum og at starvsfólkið í veruleikanum ongantið hevur givið honum møguleikan at royna seg?

– Tað veit eg ikki, tí eg kenni ikki málið. Men eg haldi, at maðurin hevði í øllum forum uppiborið at fáa ein veruligan møguleika. Tað er sjálvsagt ein spurningur, hvussu arbeiðsustøðurnar hjá honum hava verið.

– Tað eru altíð tveir partar í einum slíkum máli og

eru báðir partar ikki frá fyrsta degi av, sinnaðir til at fáa tað besta burtúrur, er tað greitt, at tað skapar trupulleikar. – Er mótvilji ímóti leiðaranum, hevur hann ongan møguleika at virka.

Hon leggur kortini dent á, at vit hesum hevur hon ikki sagt, at annar parturin á Fornminnisavninum hevur ikki víst samstarvsvilja, tí hon kennir ikki smálutirnar í málinum.

Men hon heldur, at tað er áhugavert at fáa greiði á, um hann hevur havt ein veruligan møguleika.

Tá ið tú visti, at so nógv starvsfólk vóru ímóti at Steffen Stumman varð settur, var tað so ikki skilabetri at seta hin umsøkjara fyri at tryggja arbeiðsfríðin á stovninum?

– Hvi ta? Var tað ikki umráðandi at tann best skikkaði umsøjarin varð settur, spyr hon afturimóti.

Hvat starvsfólkini hildu, hevur onki við málið at gera. Vit kunnu ikki hugsa um taktikk, tá ið starvsfólk verða sett, tí hvar enda vit so? Tað stóð heldur onki um tað í starvslysingini, at leiðarin skuldi verða góðtíkin av starvsfólkunum á Fornminnisavninum.

– Og eg haldi eisini, at starvsfólkið eigur at góðtaka tann leiðaran, sum varð settur, tí tað eru ikki starvsfólkið, sum setir leið-

aran. Tað eru ikki starvsfólkini, sum velja sín egna leiðara, men tey eiga at góðtaka tann leiðara, tey fáa og at geva honum ein møguleika at útinna sítt starv.

Hon endurtekur, at tað einasta, hon hevði at halda seg til, vóru teir báðir umsøklararnir, sum vóru.

Hvat Starvsfólkini hildu, var ikki partur í málinum.

– Men nú er nýggjur landsstýrismaður settur í starvinum og tað kann vera, at starvsfólkið roynir eydna hjá honum, sigur hon.

Hon vil ikki útgreina tað nærri, men hon ivast ikki í, at landsstýrismaðurin tekur ta rættu støðuna og at lýsa málið frá báðum síðum.

Hon heldur eisini, at tá ið so nógv starvsfólk á einum stovni gera vart við sína ónøgd, eigur landsstýrismaðurin avgjørt at lurta eftir teimum. Men hann eigur eisini at lurta eftir Landsfornfrøðinginum, sigur Annlis Bjarkhamar.

Hevur øst starvsfólkið upp

Landsfornfrøðingurin sigur, at Arne Thorsteinsson øsir starvsfólkið á Fornminnisavninum upp, men starvsfólkið sigur, at landsfornfrøðingurin kann ikki brúkast

LANDSFORN-FRØÐINGUR

Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo

Føroya Fornminnisavni er ein stovnur í svárrari krepplu.

Tað má ásannast eftir tað, sum er farið fram seinastu dagarnar.

At tað prutlar undir lokinum á Fornminnisavninum, er onki nýtt.

Tað kom av álvara røringur í á Fornminnisavninum, tá ið Steffen Stumman Hansen varð settur í starvið sum landsfornfrøðingur fyri einum ári síðani.

Hetta varð ein avgerð, sum vakti stóran ans, tí

starvsfólkið á Fornminnisavninum vildi heldur hava, at Simun Arge skuldi fáa starvið. Nevndin, sum innstillaði til starvið helt eisini, á Simun Arge varð best skikkaður.

Men kortini setti Annlis

Bjarkhamar, sum varð landsstýriskvinna, Steffen Stumman Hansen í starvið, tí hon helt, at hann var best skikkaður.

Men nú eitt ár er farið, er støðan á Fornminnisavninum verri enn nakrantíð.

Tað endaði við, at 13 av teimum 15 starvsfólkunum á savninum herfyri klagðu landsfornfrøðingini fyri landsstýrismanninum í mentamálum.

Ongin fæst at siga nakað um klaguna, men niðurstøðan er, at Steffen Stumman Hansen er ikki eignaður at vera leiðari á Fornminnisavninum.

Samstundis hava tey biðið landsstýrismannin í mentamálum um fund um viðurskiptini á stovninum.

Steffen Stumman Hansen hevur svarað aftur við at kлага gamla landsfornfrøðingin, Arna Thorsteinsson fyri landsstýrismanninum.

klaguna.

– Klagan er heldur ógreið, men niðurstøðan í henni er, at eg skal hava øst starvsfólkið á Fornminnisavninum upp ímóti leiðararnum, sigur hann.

Hann vil ikki gera fleiri viðmerkingar til tað, men hann sigur kortini, at tað kennir hann onki til.

Hinvegin siga onnur starvsfólk á Fornminnisavninum, at tað er óneyðugt hjá nøkrum at øsa viðurskiptini á stovninum.

– Tað nýtist landsfornfrøðinginum als ikki at hava hjálp til, tí tað klárar hann ógvuliga væl sjálvur, siga tey.

Tey siga eisini, at arbeiðsviðurskiptini á Fornminnisavninum eru ótolandi, sum støðan nú er. Og tey stúra fyri, at stovnurin rættiliga er í ferð við at syndrast.

Vit spurdu eisini Steffen Stumman Hansen um, hvussu tað ber til, at viðurskiptini eru so vánalig. Men tað vil hann ikki siga nakað um.

– Men tað er ongin loyna, at starvsfólkið heldur vildi hava ein annan leiðara. Hevur tú merkt nakað til mótvilja frá starvsfólkunum, so at tú í veruleikanum ikki hevur havt nakran møguleika at virka sum leiðari.

– Lat meg siga tað soleiðis: Tað hevur verið ómetaliga trupult, sigur Steffen Stumman Hansen.

Meiri vil hann ikki útgreina viðurskiptini.

Jógvan á Lakjuni, landsstýrismaður í mentamállum sigur, at málið verður nú viðgjørt eftir teirri føstu mannagongd, og sum fyri starvsfólkamál av slíkum slag.

Tað merkir, at málið verður nú viðgjørt á embætismannastigi og sjálvur er hann ikki komin upp í málið enn.